

கனக மழை பொழியும்
கனகதாரா ஸ்தோத்திரம்

Kanakadhara Stothram

தமிழ் கவிதை வடிவில்...

பி. ஸ்ரீதேவிபிரசாத்

psdprasad.music@gmail.com

செப்டம்பர் - 2017

Periyava Charanam ! Sri Gurubhyo Namaha !

Kanakadhara Stothram

'Kanakadhara Stothram' is a renowned sloka literature authored by Sri Adhi Sankara, one of the greatest saints of his time.

He used to do 'Bikshavandanam' to have his lunch. One day, when he went to a poor lady's house. The lady was so poor that she did not have anything to give him. She searched hard and found one small fruit of gooseberry, which she gave to Sankara the boy. He was so touched by her gesture that he sang these mellifluous hymns on Goddess Lakshmi, who poured golden goose berries as rain on the poor woman's house. The house still exists in Kaladi. Even today it is believed that poverty would be banished by singing this hymn.

This work is an attempt in converting those slokas to Tamil poetic form as verses. I have referred to different versions of English commentary available in the internet to understand the meaning of the sloka to convey the same in Tamil.

My sincere pranams to Sri Adhi Sankara, the original author of this great work.

This book is structured in such a way that each sloka in Sanskrit version is followed by the sloka in Tamil letters, which is followed by a prosaic form of meaning of the sloka in essence. The prosaic description is followed by the poetic form in Tamil to enable readers to appreciate the poetic presentation.

My thanks are due to my family members who cooperated and supported me in completing this work.

Sri Periyava Charanam !

Regards

p.srideviprasad

ஸ்ரீ மஹா பெரியவா சரணம் ! ஸ்ரீ குருப்போ நமஹ: !

கனகதாரா ஸ்தோத்திரம்

"கனகதாரா ஸ்தோத்திரம்" - ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரால் இயற்றப்பட்ட, புகழ்பெற்ற இலக்கிய படைப்பாகும்.

தனது குல வழக்கப்படி, தினமும், தனது மதிய உணவுக்கு, 'பிசைஷ' செய்வதற்காக செல்வது அவரது வழக்கம். அதன்படி, ஒருநாள் அவர் ஏழை பெண்மணி இருந்த வீட்டின் முன் சென்று நின்றார். அவருக்கு எதுவும் தருவதற்கு இல்லாத அளவுக்கு அவள் பரம ஏழையாய் இருந்தாள். வீட்டில் உள்ள பொருட்களைத் தேடி, கடைசியில் அவளுக்குக் கிடைத்தது காய்ந்து போன நெல்லிக்கனிதான். அதையே பெரும் வருத்தமுடன் அவள் சங்கரருக்குக் கொடுத்தாள். அவளின் உண்மையான அன்பைக் கண்டு மனம் நெகிழ்ந்து , இந்த அருமையான ஸ்தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடி, ஸ்ரீலட்சுமி தேவியிடன் அந்த ஏழைப் பெண்மணிக்காக வேண்டினார். சங்கரரின் பாடல் கேட்டு, ஸ்ரீ லட்சுமி தேவி, அந்த பெண்மணியின் வீட்டில் கனக மழை பொழிந்தாள். அந்த வீடு இன்றும் காலடியில் இருக்கிறது. இன்றும், இந்த அற்புதமான ஸ்லோகங்களை சொன்னால், ஏழ்மைநிலை நீங்கும் என்ற திடமான நம்பிக்கை இருந்து வருகிறது.

இந்த ஸ்லோகங்களை படைத்த ஸ்ரீ ஆதி சங்கரருக்கு எனது பணிவான நமஸ்காரங்கள் !

இந்த நூலில், முதலில் சமஸ்கிருத எழுத்துக்களில் ஸ்லோகமும், அதைத் தொடர்ந்து தமிழ் எழுத்துக்களில் அதே ஸ்லோகமும், அதன் கீழே எளிய தமிழில் ஸ்லோகத்தின் சாரம் - பொருள் விளக்கமாகவும், அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் பிறகு, அந்த ஸ்லோகத்தின் கருத்து, தமிழ் கவிதை வடிவில் தரப்பட்டுள்ளது. இதனால், படிப்பவர்கள் கவிதை நடையை ரசிக்க ஏதுவாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

எனது இந்த முயற்சிக்கு முழு ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் தந்த எனது குடும்பத்தினர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றிகள்.

ஸ்ரீ மஹா பெரியவா சரணம் !

வணக்கங்களுடன்,

பி.ஸ்ரீதேவிபிரசாத்

1)

अङ्गं हरेः पुलकभूषणमाश्रयन्ती

भृङ्गाङ्गनेव मुकुलाभरणं तमालम् ।

अङ्गीकृताखिलविभूतिरपाङ्गलीला

माङ्गल्यदास्तु मम मङ्गलदेवतायाः ॥ १ ॥

(கரு வண்ண) தமால மரத்தை தேனீக்கள் மொய்ப்பது போல, கரிய நிறமான திருமாலினால் கவரப்பட்ட லட்சுமியானவள், அவனது மார்பில் ஆனந்தம் தருகின்ற ஆபரணம்போல் உறைகிறாள். அவள், இந்த அண்டம் முழுவதையும் தன்னுடைய உடலில் அடக்கியவள்; தன்னுடைய கடைக்கண் பார்வையால் இந்த உலகுக்கு அருள்தந்து உய்விப்பவள். அந்த பார்வை, என்மீது பட்டால், மங்கலம் எல்லாம் உண்டாகும்.

மொட்டவிழும் தமாலமலர் மீதினிலே

மொய்த்துவிளை யாடுகின்ற வண்டுபோல

மட்டற்ற மகிழ்ச்சிதரும் அணிகலனாய்

மாதவனின் மேனிநிறை தேவியளே !

கட்டுடலில் அண்டமெலாம் அடங்கிடுமே !

கருணையுடன் செல்வமெலாம் தந்தருளும்..

சுட்டுவிழி சுடரொளியால் எனைநோக்கு...

மங்கலங்கள் என்வாழ்வில் தங்கிடவே !

2)

मुग्धा मुहुर्विदधती वदने मुरारेः

प्रेमत्रपाप्रणिहितानि गतागतानि ।

माला दशोर्मधुकरीव महोत्पले या

सा मे श्रियं दिशतु सागरसंभवायाः ॥ २॥

ஸ்ரீஹரியினால் கவரப்பட்ட லட்சுமியானவள், வெட்கத்தினால் அவரை பார்த்தும், பார்வையை அகற்றியும் கண்களை உருட்டி காதல் செய்கிறாள். நீர்த்தடத்தில் பூத்த மலரை சுற்றி வரும் வண்டு போல அவளது பார்வையானது ஸ்ரீமுராரியை சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது. பாற்கடலில் பிறந்தவளான மகாலட்சுமியின் அந்த பார்வை என்மேலும் கொஞ்சம் விழட்டும் ! எனக்கு சகல ஜஸ்வர்யம் உண்டாகட்டும் !

ஒட்டிவரும் நாணமது குறுகுறுக்க...

முரளிஎனும் மாலவனின் மேனியினை
விட்டுவிட்டு பார்க்குமுந்தன் பார்வையது
பூங்குளத்தில் பூத்திருக்கும் அல்லியினை
வட்டமிடும் வண்டுபோல தானிருக்கும் !

வெண்மைநிற பாற்கடலில் பிறந்தவளே !
எட்டுவகை செல்வமெனக் களித்திடுவாய் !
சுற்றிவரும் உந்தன்கடைப் பார்வையிலே !

3)

आमीलिताक्षमधिगम्य मुदा मुकुन्दं

आनन्दकन्दमनिमेषमनङ्गतन्त्रम् ।

आकेकरस्थितकनीनिकपक्ष्मनेत्रं

भूत्यै भवेन्मम भुजङ्गशयाङ्गनायाः ॥ ३ ॥

முகுந்தனின் பேரானந்த நிலையைத் தன் கண்களில் முழுதாகத் தாங்குகிற லட்சுமி, மன்மதனின் லீலையால் தன்னுடைய கண்களில் சந்தோஷத்தையும், காதலையும் பொழிகிறாள். அப்படிப்பட்ட அவளது பார்வையின் கடையிலிருந்து ஒரு பாகமாவது சிறகெடுத்து என்னிடம் வந்து தயை காட்டதா?

இன்பமுறு முகுந்தனவன் திருவுருவை
விழியிரண்டில் நிரப்பியழீ லட்சுமியே !
மன்மதனின் வித்தையினால் உன்விழிகள்...
மந்திரமாய் காதல்மொழி பேசிடும் !
மன்னவனாய் பாம்பலையில் பள்ளிகொண்ட
மாலவனின் துணைவியளே ! தேவிஉன்...
கண்களதன் கடைப்புறத்துச் சுடரொளியும்
சிறகெடுத்து என்னைவந்து தீண்டுமோ?

4)

बाहन्तरे मधुजितः श्रितकौस्तुभे या
हारावलीव हरिनीलमयी विभाति ।
कामप्रदा भगवतोऽपि कटाक्षमाला
कल्याणमावहत्तु मे कमलालयायाः ॥ ४॥

மது என்னும் அரக்கனை வென்றவனும், கௌஸ்துபம் என்கிற மணிமாலையை அணிந்தவனுமான ஸ்ரீஹரியின் மார்பில் மஞ்சள் நீல மாலைபோல் மின்னும் வகையில் உறைபவளே ! எம்பெருமானுக்கே மோகம் தரும் பார்வையைக் கொண்டவளே ! அத்தகைய பார்வையின் கடையினால், எனது வாழ்வினைத் தொடுவாயாக !

மந்திரமிகு கௌஸ்துபமணி மாலையினை
சூடும்மது சூதனவன் மார்பினிலே...
இந்திரநீல மணியெனவே மின்னுகிறாய் !
திருமகளே ! ஸ்ரீலட்சுமி தேவியளே !
மயக்கும்விழி பார்வையினால் தேவரையும்
மோகம்கொள்ளச் செய்யும் மாலட்சுமியே !
தயவுடனே பார்வையினால் எனைத்தொடுவாய் !
கமலமலர் மேலுறையும் பதம்சரணே !

5)

कालाम्बुदालिलितोरसि कैटभारेः

धाराधरे स्फुरति या तडिदङ्गनेव ।

मातुस्समस्तजगतां महनीयमूर्तिः

भद्राणि मे दिशतु भार्गवनन्दनायाः ॥ ५॥

கைடபனை வென்ற ஸ்ரீஹரியின் கரிய மேகத்தைப் போன்ற மார்பில்
மேகமூட்டம் மேல் மின்னல் போல விளையாடுபவளே ! பார்கவரின் குலத்தில்
வந்தவளே ! உனது திருக்கோலமானது இந்த அண்டசராசரத்திலேயே மிகவும்
உன்னதமானது. அந்த உன்னதத்தினால், என்னுடைய வாழ்வினையும்
தொடுவாயாக !

சூழ்ந்தகரு மேகமதில் மின்னலைப்போல்

கார்முகிலின் வண்ணவனின் மார்பினிலே

வாழ்ந்துவரும் லட்சுமிதேவி ! தாயவளே !

பார்கவத்து குலமகளே ! உனதுருவே...

அண்டமதில் மேன்மேமிகு திருவுருவாம் !

அவ்வுருவால் வாழ்வினிலே நலமுடனே

எந்தனுக்கு மங்கலங்கள் அருளிடுவாய் !

என்றுமுனைப் பணிந்திடுவேன் அம்பிகையே !

6)

प्रासं पदं प्रथमतः खलु यत्प्रभावात्
माङ्गल्यभाजि मधुमाथिनि मन्मथेन ।
मय्यापतेतदिह मन्थरमीक्षणार्थं
मन्दालसं च मकरालयकन्यकायाः ॥ ६ ॥

தேவியே ! உன்னுடைய பார்வையின் துணைகொண்டுதான், காமதேவனும் ,
அரக்கன் மதுவை வென்ற ஸ்ரீஹரியையே வென்றான். பாற்கடலின் மகளே !
அத்தகைய பார்வையானது என்மேலும் விழட்டுமே !

அரக்கன்மது அவனைவதம் செய்தவனாம்
அரங்கனையும் வென்றிடவே மன்மதனும்
சிறக்குமுந்தன் சக்திதுணை கொண்டதென்ன !
சுந்தரியே ! பாற்கடலின் திருமகளே !
மயக்குகின்ற விழியிரண்டும் பாதிமூடி
மென்மைதரும் பார்வையினை வீசிடுமே !
தயக்கமென்ன அப்படியோர் பார்வையினை
தண்மையுடன் எனைநோக்கி வீசிடவே !

7)

विश्वामरेन्द्रपदविभ्रमदानदक्षं

आनन्दहेतुरधिकं मुरविद्विषोऽपि ।

ईषन्निषीदतु मयि क्षणमीक्षणार्थम्

इन्दीवरोदरसहोदरमिन्दिरायाः ॥ ७॥

நீல மலரின் ஜொலிப்பினை ஒத்தவளே ! நினைத்த மாத்திரத்தில் இந்திர லோக பதவியும் எளிதாய் தரவல்லவளே ! அரக்கர்களை வென்ற ஸ்ரீஹரியின் அன்புக்குரியவளே ! சில நொடியேனும், உனது அருட்பார்வை என்மீது வீசாதா?

நினைத்ததொரு கணத்தினிலே மேன்மைமிகு

இந்திரனின் பதவியினைத் தந்திடுமாம் !

முனைப்புடனே முரணர்களை வென்றவனாம்

முகுந்தனுக்கும் இன்பங்களைத் தந்திடுமாம் !

அரவிந்த மலர்போன்ற நீலவிழி...

அவனியெலாம் ஆள்பவளின் கோலவிழி...

அரைநொடியும் என்மீது தான்படுமோ?

அம்பிகையே ! விடைதருவாய் ! அலைமகளே !

8)

इष्टाविशिष्टमतयोऽपि यया दयार्द्र-
दृष्ट्या त्रिविष्टपपदं सुलभं लभन्ते ।
दृष्टिः प्रहृष्टकमलोदरदीप्तिरिष्टं
पुष्टिं कृषीष्ट मम पुष्करविष्टरायाः ॥ ८॥

தேவியே ! தாமரை மலரின் உட்புறத்து மடல் போல மின்னுபவளே ! கருணை
சொரியும் உனது கடைக்கண் பார்வையானது
அடையமுடியாதவற்றையெல்லாம் எளிதில் கைசேர்க்கும் வல்லமை
கொண்டது. அத்தகைய பார்வை எனது விருப்பங்களை பூர்த்தி செய்யட்டுமே !

தாமரையின் மேலுறையும் திருமகளுன்..
பார்வையதன் மகத்துவம்தான் என்னஎன்ன!
சேமமெலாம் சேர்ந்ததேவ உலகதனின்
பெரும்பதவி கூடஅது எளிதனவே..
சேர்த்திடுமே ! அருட்கருணை பொங்கிவரும்..
தேவியுந்தன் திருப்பார்வை தாமரையை..
வார்க்குமதன் உட்புறமாய் ஜொலித்திடுமே !
பார்வையது எனைத்தீண்ட வேண்டிடுமே !

9)

दद्याद्यानुपवनो द्रविणाम्बुधारां
अस्मिन्नकिञ्चनविहङ्गशिशौ विषण्णे ।
दुष्कर्मधर्ममपनीय चिराय दूरं
नारायणप्रणयिनीनयनाम्बुवाहः ॥ ९ ॥

நாராயணின் அன்புக்கு உரியவளே ! நான் ஆதரவற்ற பறவைபோல, முதல்தர ஏழையாய் உள்ளேன். என்னுடைய பாவங்களை நீக்கி, என்மேல் கருணை மழை பொழிவாயா?

ஆதரவு அற்றசிறு பறவையைப்போல்
ஏழ்மையிலே வாடுமிந்த அபலையினை...
மாதவனின் அன்பினளே ! காத்திடுவாய் !
பாவமெனும் வெப்பத்தினைத் தணித்திடுவாய் !
கருணையெனும் காற்றுடனே மழையெனவே
செல்வமெலாம் சேர்த்துஅருள் செய்திடுவாய் !
இருவிழியால் பெய்யுமந்த மழையினிலே...
எனைநனைக்க வேண்டுமம்மா தயவுடனே !

10)

गीर्द्वतेति गरुडध्वजसुन्दरीति
शाकम्भरीति शशिशेखरवल्लभेति ।
सृष्टिस्थितिप्रलयकेलिषु संस्थितायै
तस्यै नमस्त्रिभुवनैकगुरोस्तरुण्यै ॥ १०॥

பிறைநிலவினை சூடுகின்ற பரமேஸ்வரனின் அன்புக்கு உரிய சாகம்பரியே !
வாக்தேவியே ! கருடனைக் கொடியில் கொண்ட நாரணனின் துணைவியே !
படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களை விளையாட்டாய்
செய்பவளே ! எல்லா உலகுக்கும் குருவாக விளங்குகின்ற ஸ்ரீஹரியின்
துணைவியே ! வந்தனம் !

பிறைநிலவைச் சூடுபவன் மலைமகளே !

கருடக்கொடி தாங்குபவன் அலைமகளே !

நிறையெனவாய் வாக்கருளும் கலைமகளே !

நிலமாளும் சாகம்பரி என்பவளே !

விளையாட்டாய் முத்தொழிலும் செய்பவளே !

வெற்றியுடன் மூவுலகும் ஆளுகின்ற...

தலையாயன் நாரணனின் நாயகியே !

தண்டனிட்டேன் ! உன்னடியே போற்றியென்று !

11)

श्रुत्यै नमोऽस्तु शुभकर्मफलप्रसूत्यै
रत्यै नमोऽस्तु रमणीयगुणार्णवायै ।
शक्त्यै नमोऽस्तु शतपत्रनिकेतनायै
पुष्ट्यै नमोऽस्तु पुरुषोत्तमवल्लभायै ॥ ११ ॥

வேத வடிவினளே ! நல்ல செயல்களுக்கு நல்ல பலன் தருபவளே ! ஆயிரம்
மடல் தாமரையில் உறைகின்ற சக்தியே ! நற்குணங்களின் கடலான
ரதிதேவியே ! புருஷோத்தமனின் அன்புக்குரியவளே ! போற்றி !

நல்வினைகள் செய்பவர்க்கு நற்பலனை
நல்கிடும்நான் மறையுருவே ! போற்றிபோற்றி !
நல்லகுணம் பொங்குகடல் ஆனவளே !
நளினரதி தேவியளே ! போற்றி போற்றி !
ஆயிரமாய் மடல்விரிந்த தாமரையில்
ஏறியஸ்ரீ சக்தியளே ! போற்றி போற்றி !
பூரணமாய் ஆனவளே ! பூமகளே !
ஸ்ரீதரனின் துணையவளே ! போற்றிபோற்றி !

12)

नमोऽस्तु नालीकनिभाननायै
नमोऽस्तु दुग्धोदधिजन्मभूम्यै ।
नमोऽस्तु सोमामृतसोदरायै
नमोऽस्तु नारायणवल्लभायै ॥ १२॥

ஓ ! நாராயணனின் துணைவியே ! பாற்கடலில் பிறந்தவளே ! தாமரை மலர் போன்ற முகத்தாளே ! நிலவினை ஒத்த அழகினளே ! போற்றி !

பாற்கடலின் திருமகளே ! பார்வதியே !
பக்திதரும் பொற்பதங்கள் போற்றி! போற்றி !
பால்நிலவில் தேன்தோய்ந்த எழிலுருவே !
அற்புதநின் திருப்பதங்கள் போற்றி! போற்றி !
பூரணமாய் தாமரையை ஒத்ததொரு...
பூமுகத்தைக் கொண்டவளே ! போற்றி! போற்றி !
நாரணனின் அன்பினுக்கு இனியவளே !
நாயகியே ! உன்மகிமை போற்றி! போற்றி !

13)

नमोऽस्तु हेमाम्बुजपीठिकायै
नमोऽस्तु भूमण्डलनायिकायै ।
नमोऽस्तु देवादिदयापरायै
नमोऽस्तु शार्ङ्गायुधवल्लभायै ॥ १३ ॥

தரணிக்கெல்லாம் நாயகியாய் இருப்பவளே ! தங்கத் தாமரையில்
அமர்ந்தவளே ! தேவர்களிடம் எப்போதும் கருணை காட்டுபவளே ! ஸ்ரீஹரியின்
மனைவியே ! போற்றி !

செம்பவளத் தாமரையைக் கையிலேந்தும்
சுந்தரியே ! சங்கரியே ! போற்றிபோற்றி !
அம்பிகையே ! புவியாளும் நாயகியே !
அன்னையளே ! உன்பெருமை போற்றிபோற்றி !
தேவரிடம் கருணைமழை பொழிந்தருளும்
தேவியளே ! உன்கருணை போற்றி போற்றி !
ராமனவன் துணைவியென வந்தவளே !
ரஞ்சனியே ! உன்னடியே போற்றி போற்றி !

14)

नमोऽस्तु देव्यै भृगुनन्दनायै
नमोऽस्तु विष्णोरुरसि स्थितायै ।
नमोऽस्तु लक्ष्म्यै कमलालयायै
नमोऽस्तु दामोदरवल्लभायै ॥ १४ ॥

ப்ருகு முனிவரின் புதல்வியே ! தாமோதரனின் துணைவியே ! தாமரையில்
விஷ்ணுவின் மார்பில் அமர்பவளே ! போற்றி !

மாதவங்கள் செய்தவராம் ப்ருகுமுனியின்
மகளெனவேப் பிறந்தவளே ! போற்றி போற்றி !
மாதவனின் மார்பில்விளை யாடிவரும்
மா லட்சுமி தாயவளே ! போற்றி போற்றி !
தாமரையை ஆலயமாய்க் கொண்டவளே !
தூயவளே ! உனதடிகள் போற்றி போற்றி !
தாமோதரன் எனும்விஷ்ணு துணைவியளே !
தஞ்சம்தரும் திருவடிகள் போற்றி போற்றி !

15)

नमोऽस्तु कान्त्यै कमलेक्षणायै
नमोऽस्तु भूत्यै भुवनप्रसूत्यै ।
नमोऽस्तु देवादिभिरर्चितायै
नमोऽस्तु नन्दात्मजवल्लभायै ॥ १५॥

தாமரை மலரினைப் போன்ற விழிகளைக் கொண்டவளே ! உலகமெலாம்
படைத்தவளே ! நந்தகுமாரன் கோபாலனின் துணையானவளே ! தேவர்கள்
வணங்கும் தேவியே ! போற்றி !

கமலமலர் மடல்விழியாள் கற்பகமே !
கருணைமிகு கருவிழிகள் போற்றிபோற்றி !
அமரர்களும், அனைவருமே அடிபணியும்
அலைமகளின் அருளடிகள் போற்றிபோற்றி !
சொந்தமென புவனமெலாம் கொண்டவளே !
சௌந்தரியே ! சக்தியளே ! போற்றிபோற்றி !
நந்தகுமார் எனும்திருமால் நாயகியே !
நல்லதெலாம் தருபவளே ! போற்றிபோற்றி !

16)

सम्पत्कराणि सकलेन्द्रियनन्दनानि
साम्राज्यदानविभवानि सरोरुहाक्षि ।
त्वद्वन्दनानि दुरितोद्धरणोद्यतानि
मामेव मातरनिशं कलयन्तु मान्ये ॥ १६ ॥

தேவியே ! தாமரை மலர் போன்ற உன் விழிகள் ஐம்புலன்களுக்கும் இன்பம் தருவதாகவும், ஒரு ராஜாங்கத்தையே அமைத்துத் தரும் வல்லமை மிகுந்ததாகவும் உள்ளது. உன் புகழ் பாடுவதால், உன் கருணையானது பாவங்களையும் இன்னல்களையும் நீக்குகிறது. எந்நாளும் நான் உன் புகழ் பாடும் பணி செய்ய அருள்வாயம்மா !

செங்கமலப் பார்வையதன் ஆற்றலினால்...

சேர்த்திடுவாய் ஆளுமொரு ராஜ்ஜியமே !
மங்கலமும் நல்கிடுவாய் ! ஐம்புலனும்
இன்பமுறச் செய்திடுவாய் ! ஈஸ்வரியே !
உன்னருளைப் பாடுவதால் இவ்வுலகின்
இன்னல்களும் இல்லையெனத் தீர்ந்திடுமே !
என்றுமுனைப் பாடுமருள் தந்திடுவாய் !
அன்னையளே ! ஆதரவு தாருமம்மா !

17)

यत्कटाक्षसमुपासनाविधिः

सेवकस्य सकलार्थसम्पदः ।

संतनोति वचनाङ्गमानसैः

त्वां मुरारिहृदयेश्वरीं भजे ॥ १७ ॥

தேவியே ! உண்மையாக உன்னைத் தொழுவதுதான் உனது அடியார்களுக்கு இன்பம் தருவதாகும். ஸ்ரீஹரியின் மார்புறை லட்சுமியே ! எனது உடலாலும், மனதாலும் , பேச்சாலும் உன்னை வணங்கும் பண்பினைத் தருவாயம்மா !

உண்மையுடன் உந்தனருட் பார்வையினை

தொழுவதுவே உன்னடியார் பாக்கியமாம் !

என்றுமுனை மாறிடாத பக்தியுடன்...

மனமுழுதாய் மேவியநல் சிந்தனையும்

மெய்வடிவாய், சொல்லுருவாய் நீயெனவே

மூழ்கியதோர் நிலையருள வேண்டுகிறேன் !

உய்பவளே ! உத்தமனாம் ஸ்ரீஹரியின்...

இதயமலர் என்னுமொரு கோயிலிலே !

18)

सरसिजनिलये सरोजहस्ते
धवलतमांशुकगन्धमाल्यशोभे ।
भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे
त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद मह्यम् ॥ १८॥

தாமரையில் அமர்ந்தவளே ! தாமரையை கையிலே ஏந்துபவளே !
தூய்மையான வெண்ணிற ஆடை அணிந்து அதன்மேல் நறுமணம் மிக்க
மாலையும் அணிந்தவளே ! ஸ்ரீஹரியின் மனம் கவர்ந்தவளே ! அவனது
நெருங்கிய அன்புக்கு உரியவளே ! மூவுலகத்தின் வளமைக்கும் காரணம் நீயே !
என் மீது இரக்கம் கொள்வாயாக !

கமலமலர் உறையும்திரு கலைமகளே !
கரமதிலே கமலமலர் தரித்தவளே !
நிமலமென வெண்ணிறமாய் ஆடையின்மேல்
மணம்கமழும் மாலையினைச் சூடியநீ...
மனம்கவரும் மங்கையளே ! மாதவனை
மணமுடித்து மணியழகே ! மாதவியே !
நலம்நிறையும் செல்வமெலாம் மூவுலகும்
நல்கிடநின் திருவருளே காரணமே !

19)

दिग् हस्तिभिः कनककुंभमुखावसृष्ट-
स्वर्वाहिनीविमलचारुजलप्लुताङ्गीम् ।
प्रातर्नमामि जगतां जननीमशेष-
लोकाधिनाथगृहिणीममृताब्धिपुत्रीम् ॥ १९ ॥

தேவியே ! தூய தேவலோக நீர் நிறைந்த தங்கக் கலசங்கள் ஏந்தி யானைகள்
உன்னை நீராட்டும்போது, அந்த நீரில் நனைந்து உன் மேனி மின்னிடுமே !
பாற்கடலின் மகளே ! உலகாளும் பரந்தாமனின் துணையே ! நான் அதிகாலைப்
பொழுதிலே உன்னை வணங்குகிறேன் !

பொற்குடங்கள் தாங்கிவரும் வாரணங்கள்
தேவர்களின் தீர்த்தமதில் நீராட்ட...!
அற்புதமாய் தெள்ளியநீர் வடியுமொரு
அழகியதோர் கோலமதில் அம்பிகையே !
அண்டமிதன் தாயவளே ! பாராளும்..
அனந்தனவன் அன்பினளே ! ஸ்ரீலட்சுமி !
வந்தனங்கள் செய்திடுவேன் வைகறையில்..
வந்துநலம் அருளிடுவாய் அலைமகளே !

20)

कमले कमलाक्षवल्लभे त्वं
करुणापूरतरङ्गितैरपाङ्गैः ।
अवलोकय मामकिञ्चनानां
प्रथमं पात्रमकृत्रिमं दयायाः ॥ २०॥

ஓ கமலதேவியே ! வறியவனான என்னை, கருணை பொழியும்
பார்வையினால் பாராயோ ! உன் அருளைப் பெறவேண்டிய முதல் ஏழை நான்
தானே !

பதுமமலர் விழியினளே ! பார்வதியே !
பரந்தாமன் பத்தினியே ! பார்கவியே !
எதுவுமிலா வறியவரில் முதலவன்நான் !
தயைபுரிய வேண்டுமம்மா ! திருமகளே !
கருணையலை மோதுமிரு கண்களினால்...
எளியவனைக் காண்பதிலேன் தாமதமோ?
அருள்புரிய வேண்டுகிறேன் ! அலைமகளே !
அடிபணிந்து சரணடைந்தேன் மலைமகளே !

21)

स्तुवन्ति ये स्तुतिभिरमीभिरन्वहं
त्रयीमयीं त्रिभुवनमातरं रमाम् ।
गुणाधिका गुरुतरभाग्यभागिनो
भवन्ति ते भुवि बुधभाविताशयाः ॥ २२॥

மூவுலகங்களுக்கும் தாயானவளும், வேத வடிவானவளுமான ரமாதேவியை, எவனொருவன் தினமும் இந்தத் துதிகளைப் பாடி புகழ்கிறானோ, அவனுக்கு எல்லாவித நல்லவைகளும், செல்வமும் பெருகி சான்றோன் என்று அழைக்கப்படுவான்.

மூவுருவாய் நிற்பவளை...மூலவளை
மூவுலகின் முதலவளாம் தாயவளை...
மேவிடும்நல் பக்தியுடன் துதியிதனால்
அனுதினமும் போற்றுபவர் சகமிதிலே
செல்வமுடன், ஞானமதும் பெற்றிடுவார் !
சான்றனென ஓங்குபுகழ் கொண்டிடுவார்!
நல்லதெலாம் சேர்ந்ததொரு வல்லவனாய்
நடந்திடுவார் தேவியவள் திருவருளால் !